

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล
เรื่อง เกณฑ์การจัดสรรอัตรากำลังพนักงานมหาวิทยาลัย สายคณาจารย์

เพื่อให้การบริหารอัตรากำลังพนักงานมหาวิทยาลัย สายคณาจารย์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และอนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๒๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ (๕) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การบริหารอัตรากำลังของมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของมหาวิทยาลัย บนพื้นฐานของหลักการ “ใช้คนน้อย ทำงานหนัก ค่าตอบแทนสูง”

ข้อ ๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรอัตรากำลังพนักงานมหาวิทยาลัยสายคณาจารย์ ดังนี้

(๑) การกำหนดจำนวนอาจารย์ในแต่ละสาขาวิชาใช้จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FULL TIME EQUIVALENT STUDENT: FTES) และจำนวนนิสิตเฉลี่ยต่อหนึ่งชั้นเรียน โดยที่

ระดับปริญญาตรี

$$\text{FTES ต่อภาคการศึกษา} = \frac{\sum (\text{จำนวนนิสิตลงทะเบียน} \times \text{จำนวนหน่วยกิต})}{๑๖}$$

ระดับบัณฑิตศึกษา

$$\text{FTES ต่อภาคการศึกษา} = \frac{\sum (\text{จำนวนนิสิตลงทะเบียน} \times \text{จำนวนหน่วยกิต})}{๙}$$

ปรับ FTES ของระดับบัณฑิตศึกษา ให้เป็น FTES ระดับปริญญาตรี เพื่อให้เป็นฐานเดียวกันในการพิจารณา โดยสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ใช้สัมประสิทธิ์ตัวคูณ ๑.๕ และสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ใช้สัมประสิทธิ์ตัวคูณ ๒.๕ ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

(๒) จำนวนอาจารย์ที่พึงมีในแต่ละสาขาวิชาจะแยกคำนวณตามหมวดวิชาในหลักสูตร โดยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คำนวณจากจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า โดยใช้จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่าเท่ากับ ๗๐ ต่ออาจารย์หนึ่งคน (๗๐ คือจำนวนนิสิตเฉลี่ยต่อหนึ่งชั้นเรียน) ยกเว้นรายวิชาทางด้านภาษา ใช้จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า เท่ากับ ๓๕ ต่ออาจารย์หนึ่งคน (๓๕ คือจำนวนนิสิตเฉลี่ยต่อหนึ่งชั้นเรียน) และหมวดวิชาเฉพาะ แยกคำนวณตามลักษณะภาระงานสอน ดังนี้

(๒.๑) ภาระงานสอนภาคทฤษฎี คำนวณจากจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า โดยใช้จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า เท่ากับ ๓๕ ต่ออาจารย์หนึ่งคน (๓๕ คือจำนวนนิสิตเฉลี่ยต่อหนึ่งชั้นเรียน)

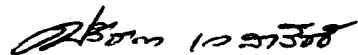
(๒.๒) ภาระงานสอนภาคปฏิบัติและภาระงานสอนระดับบัณฑิตศึกษา คำนวณจากจำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า ตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ดังนี้

สาขาวิชา	อัตราส่วน
ระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี	
๑. ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู	๑:๒๒.๕
๒. มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา	๑:๒๗
๓. วิจารณ์ศิลป์และประยุกต์ศิลป์	๑:๑๒
๔. นิติศาสตร์	๑:๒๗
๕. สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์	๑:๒๗
๖. การบริหารพาณิชยการและธุรกิจ	๑:๒๗
๗. การสื่อสารมวลชนและการเอกสาร	๑:๒๗
๘. คหกรรมศาสตร์	๑:๒๗
๙. ธุรกิจบริการ	๑:๒๗
๑๐. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	๑:๑๕
๑๑. คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	๑:๑๕
๑๒. แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	๑:๖
๑๓. เกษศาสตร์	๑:๖
๑๔. สัตวแพทยศาสตร์	๑:๕.๒๕
๑๕. วิศวกรรมศาสตร์	๑:๑๕
๑๖. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	๑:๖
๑๗. การอาชีวะ ทัศนกรรมและอุตสาหกรรม	๑:๑๕
๑๘. การขนส่งและการคมนาคม	๑:๑๕
๑๙. เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และประมง	๑:๑๕
๒๐. อื่น ๆ	๑:๒๗ หรือ ๑:๑๕

ระดับบัณฑิตศึกษา		
๑.	สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	๑:๑๕
๒.	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑:๗.๕
๓.	แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	๑:๖

(๓) จำนวนอาจารย์ที่พึงมีอาจพิจารณาโดยอาศัยข้อมูลอื่นประกอบด้วย อาทิ จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรืออาจารย์ในสาขาวิชาย่อยของแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้มีจำนวนอาจารย์ตามความจำเป็นของแต่ละสาขาวิชา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ ดร. ปรัชญา เวสารัชช์)

ประธานคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล